Sevdanı Yaralarıma Kabuk Sanarak Gittim

— *NurettinÖnder* · 18 Ağustos 2012

-Hüzünlü bir şarkının icazetiydi içimi parçalayan
Yüzümü yıkadım bu kentin billur aynalarında
Ondandır can
Karadır hep bakışlarım..-

Kan çeker ruhumun iç parantezlerine
Silinsin ismim hiçliğinin sokak adresinden
Bir yorgan misali örtülsün kaderime yalnızlık
Varsın aşk uğramasın seyir defterime..

Silüetimden koparsın
Gölgemi yaksın güneş
Yalnızlaşayım iyice
Şimdi uykularım asılsın her gece idam sehpasında
Sevda bir kez daha beni vurmadan önce

Gittim!!
Asırlar ve takvimler öte..

Şu katmerli dertlerden çok uzak
Her hangi bir bayramın arifesini düşünmeden
Rüzgarı kendime dulda ederek
Gittim.

Gittim uzağa.. uzakları uzaklıklara ihtimal ederek
İklimler, ülkeler
Yürekler ötesi uzak
Kasımpatıları çiğnedi yüreğim
Gülleri ellerimde soldurarak gittim
Delice baharları kovarak yeşilden
Ve sarıdan eylülü hüzne boğarak gittim
Sana ılıyan tüm sıcak bakışlarımı ayaza çekerek
Yorgun ruhumu gölgeye bırakarak düşünselsiz

Gevşeterek iliklerime kadar tenimi
Yaban ağaçlarına ellerimi dal yaparak
Gittim..

--Birazdan kentime inecek beynimdeki benlik kavga
Kaldırım taşlarında ezilecek yüreğim
Bir veda..
Ne kadar tuz ekecek yarama
Dar gelse de yüreğim göğüs kafesime,
İstila edilgenliğimle yalancı simsar düşlerden
Gittim..—

Ne olur duysaydın yürek sesimi
Ne kadar ''hoşça/kal..!'' desem de bu kargaşa ve telaşla
Kirpiğimden asılan veda ağlaklarıyla
Bir defa diyorum aa can bir defa!!
Dalıp da görseydin sevini
Yüreğimin kıyısından teslimiyetle
Kangren yaralarıma
Sevdanı kabuk sanarak
Gittim..

--

Not: sesiyle şiirime ruh katan şaire Nebiha Muradi hanımefendiye sonsuz teşekkürler..

Nurettin Önder